

ва: „Втори пътъ когато дойда, ще донеса нѣщо ново. Днесъ толкова може да носите, но когато бѫдете готови за нѣщо повече, тогава Духътъ ще дойде, и невидимиятъ свѣтъ ще ви се открие. Този свѣтъ нѣма да ви се открие тѣй, както нѣкой казвашъ: азъ видѣхъ на сънъ нѣщо, но едва си го спомнямъ. Не, онзи свѣтъ ще бѫде тѣй реаленъ, тѣй отворенъ, ще говорите съ ангелитѣ, съ своите разумни братя тѣй, както говорите приятель, съ приятель, учитель съ ученикъ. Тогава ще имате положителни знания. А сега, какво? Събудилъ си се сутрината, видѣлъ си нѣкакъвъ сънъ, но го нѣма. Или, видѣлъ си едно видѣние, но не знаешъ, какво значи. Добрѣ, какъ ще докажете това нѣщо? Ще кажете: е, това е една халюцинация. Хубаво, ами слѣдъ като умре човѣкъ, слѣдъ като се разложи, това не е ли халюцинация? Каждъ отиде този човѣкъ, каждъ отида дробоветѣ, мозъка, нервите му? Ако всичко това бѣше реално, гдѣ отиде неговото сърце, за което казватъ, че люби? Гдѣ отиде неговата топлина, кръвъ, неговите мускули? Казватъ, че този човѣкъ се разложилъ, изгнилъ. А ми че този изгнилиятъ човѣкъ, това ли е човѣкътъ? Има нѣщо, което не умира. И тукъ въ този свѣтъ, и въ онзи свѣтъ, това, което не умира, което не се разлага, това е човѣкътъ. То нито оства, нито се подмладява. Вие седите нѣкой пътъ и казвате: е, старини дойдоха, защо не разбираш Бога. Казвате: е, сиромашия дойде. Защо идва сиромашията? — Защото не работите. Страдания идватъ. Защо идватъ страданията? Защото не сте живѣли споредъ пълнотата на Божията Любовъ. Кой отъ васъ е живѣлъ споредъ този вѣ-